Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36447
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift

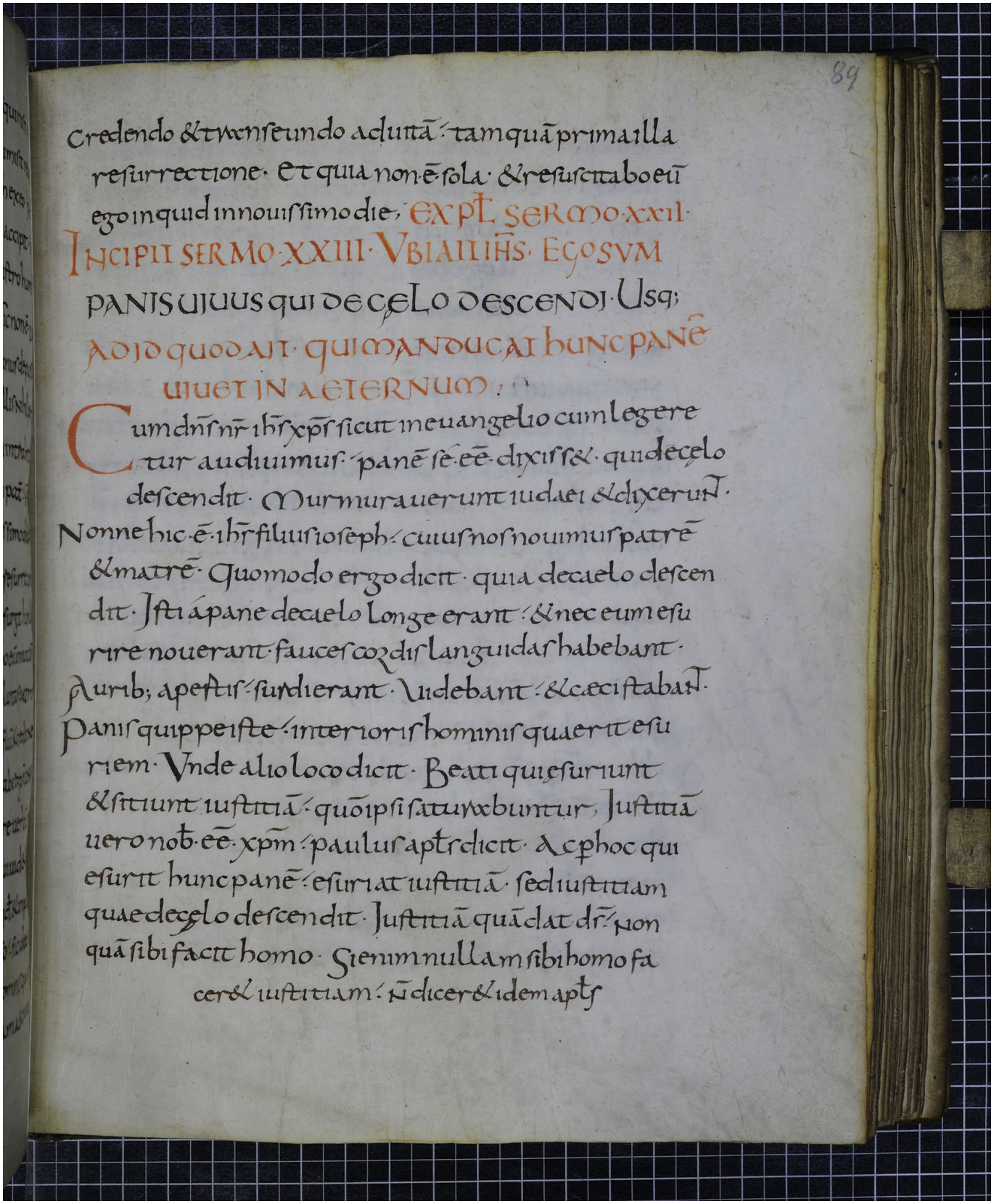

89

credendo & transeundo ad uitam: tamquam prima illa
resurrectione. Et quia non ē sola. & resuscitabo eū
ego in quid in nouissimo die. EXPL SERMO XXII.
INCIPIT SERMO XXIII. VBI AIT IHS. EGO SVM
PANIS UIUUS QUI DE CELO DESCENDI. Usq;
AD ID QUOD AIT. QUI MANDUCAT HUNC PANĒ
UIUET IN AETERNUM.
Cum dnūs nr ihs xps sicut in euangelio cum legere
tur audiuimus: panē se ēē dixit & qui de celo
descendit. Murmurauerunt iudaei & dixerunt.
Nonne hic ē ihs filius ioseph: cuius nos nouimus patrē
& matrē. Quomodo ergo dicit. quia de caelo descen
dit. Isti á pane de caelo longe erant: & nec eum esu
rire nouerant. fauces cordis languidas habebant.
Aurib; apertis: surdi erant. Uidebant: & caeci stabant.
Panis quippe iste: interioris hominis quaerit esu
riem. Vnde alio loco dicit. Beati qui esuriunt
& sitiunt iustitiā: quōiam ipsi saturabuntur. Iustitiā
uero nob. ēē xpm: paulus aptr dicit. Accipe hoc qui
esurit hunc panē: esuriat iustitiā. sed iustitiam
quae de celo descendit. Iustitiā quā dat dr: non
quā sibi fecit homo. Sicut enim nullam sibi homo fa
cere & iustitiam: ñ dicere & idem apts